

De Nederlandse Debatbond

Handleiding Jurering

Een handleiding voor het komen tot een jurybesluit

Inleiding

Deze gids is geschreven om jou (de lezer) te helpen om een (nóg) beter jurylid te worden.

De centrale vraag in deze gids is dus hoe je een beter jurylid wordt. Een groot deel van het antwoord op die vraag wordt gegeven door een uitleg te geven over wat goede juryleden moeten doen en wat dus in feite de regels van jurering zijn. Daarnaast worden ook concrete tips gegeven over hoe je beter kan worden in het maken van aantekeningen en het snel doorgronden van een debat.

Let wel, dit is slechts een beginnershandleiding en deze gids alleen is niet voldoende om je meteen een deskundig jurylid te maken. Daarvoor moet je namelijk ook veel oefenen en in gesprek gaan met andere juryleden. We hopen wel dat de tips in deze gids het makkelijker maken om voor jezelf te bedenken waar je al wel goed in bent en op welke vlakken je je kwaliteiten nog kan verbeteren.

Deze gids is voornamelijk gericht op de jurering van Brits Parlementaire (BP) debatten, al is er ook veel overlap voor het jureren van Amerikaans Parlementaire (AP) debatten. Een basaal begrip van de Brits Parlementaire debatvorm wordt dus ook verwacht, net als kennis van enkele termen zoals OG (eerste voorstanders), OO (eerste tegenstanders), CG (tweede voorstanders), CO (tweede tegenstanders), chair (juryvoorzitter) en wings (overige juryleden).

De gids is opgedeeld in vijf stukken:

1. Wie ben je als jurylid?
2. Hoe beslis je tussen verschillende teams?
3. Specifiek voor chairs
4. Specifiek voor wings
5. Tips

Wie ben je als jurylid?

Als je jureert, het je de rol van een zogenaamde Gemiddeld Intelligente Stemmer (GIS), ook wel de algemene krantenlezer genoemd. In het Engels wordt dit de Average Intelligent Voter genoemd. De GIS kenmerkt zich door een aantal specifieke karaktertrekken, te weten:

- Een GIS is erg intelligent en in staat elk argument te begrijpen, als het maar goed genoeg wordt uitgelegd.
- Een GIS heeft geen uitgesproken eigen meningen en heeft dus geen voorkeur voor rechtse of linkse argumenten, of voor utilitaire of deontologische argumenten. Dit moet wel met een korrel zout worden genomen. De GIS mag namelijk wel van bepaalde morele paradigma's uitgaan, zoals het niet willen doden van kinderen of het geloven dat democratie een overwegend positief concept is.
- Een GIS heeft geen specifieke voorkennis en weet dus enkel wat de gemiddelde krantenlezer weet. Dat betekent dat de GIS wel weet wat de Islamitische Staat (IS) is, maar niet in welke steden deze groepering nog aan de macht is, welke wapens de aanhangers hebben en welke politieke leiders bij ze zijn aangesloten. Wanneer een team binnen een debat deze informatie wel wil gebruiken, dan zal het deze informatie zelf moeten verschaffen. Als een ander team dit vervolgens ontkracht, moet de GIS uitgaan van de best uitgelegde optie en dus niet van de informatie waarvan de GIS "toevallig" weet dat het waar is (bijvoorbeeld door hun studieachtergrond).
- Ten slotte heeft de GIS geen persoonlijke voorkeuren voor stijl of soorten argumentatie.

Hoe beslis je tussen verschillende teams?

Aan het einde van het debat moet je kijken naar de bijdragen die elk team heeft gemaakt om bepaalde bewijslasten te bewijzen of te ontkrachten, alsmede naar het aangegeven belang van die bewijslasten. Dat betekent ook dat weerlegging evenveel waarde heeft als constructieve argumentatie. De teams moeten worden gerangschikt op basis van deze contributies. Dus:

Teams winnen debatten door *holistisch overtuigend* te zijn omtrent de *bewijslasten* van het debat binnen de *beperkingen* van de regels van de debatvorm.

Een korte uitleg hiervan is dus dat je als jurylid moet kijken welke bewijslasten teams op zich nemen, hoe goed zij die bewijslasten bewijzen (*truth*) en hoe belangrijk de bewijslasten zijn voor het debat (*importance*). Hieronder nemen we elk van die thema's achtereenvolgens uitgebreid door.

De overtuigingskracht van een argument kan op veel verschillende manieren worden aangetoond, bijvoorbeeld doordat het team:

- Een causaal verband uitlegt tussen de stelling met iets heel goeds of slechts;
- Empirisch bewijs laat zien voor dat causale verband of voor een ander onderdeel van hun bewijslast;
- Het bestaan van sterk verspreide morele intuïties uitlegt;
- Een emotionele reactie laat zien die de jury meer zou moeten laten geven om een bepaald gevolg.

Stijl en analyse zijn niet los van elkaar te zien, en dat moet je ook niet proberen, want het een is niet minderwaardig aan het andere. Stijl en analyse hebben allebei als doel om de bewijslasten van het debat zo overtuigend mogelijk te bewijzen; meestal zal dat voornamelijk gaan door de argumenten die de spreker heeft gemaakt, maar de overtuigingskracht van die argumenten kan afhankelijk zijn van de stijl van de spreker.

Dit zijn slechts voorbeelden en overtuiging kan door allemaal verschillende soorten argumenten komen. **Argumenten worden beter gemaakt als zij:**

- Preciezer zijn: dus meer detail laten zien in het causale verband, bijvoorbeeld door meer tussenstapjes, of meer precisie in de emotionele reactie en waarom dit zo verschrikkelijk is, in tegenstelling tot andere dingen.
- Accurater zijn, dus dichterbij de waarheid, dichterbij het andere argument of in een meer direct verband met de stelling.

Om te zien welk argument het beste is gemaakt kan ook gekeken worden naar de vraag:

Hoe waarschijnlijk is het gevolg en hoe belangrijk is dat gevolg voor de bewijslasten binnen het debat?

Dat betekent dus ook dat hoeveel argumenten, hoe slim de argumenten of hoe interessant de argumenten waren die een team heeft gebracht allemaal niet uitmaken, hoe belangrijk de argumenten zijn voor de bewijslasten in het debat wel.

In principe moet een jurylid alle argumenten die zijn gemaakt als “waar” beschouwen, tot zij zijn weerlegd. Dit hoeft enkel niet als een argument zo duidelijk onwaar of onbelangrijk is dat geen GIS ze als overtuigend zou beschouwen, of als er enkel losse claims naar voren zijn gebracht, in plaats van volledige argumenten.

Bewijslasten

De overtuigingskracht van de contributies zijn enkel relevant als deze contributies ook gaan over de bewijslasten die voor het debat belangrijk zijn. Zo kan een team briljant uitleggen waarom een iPhone beter is dan een Samsung telefoon, maar is het onwaarschijnlijk dat dit relevant gaat zijn voor een debat over het binnenvallen van Noord-Korea.

Grofweg zijn er drie soorten bewijslast waarmee elk team om moet gaan:

1. Bewijslasten die rechtstreeks uit de stelling komen;
2. Bewijslasten die het team op zich neemt door hun eigen contributies;
3. Bewijslasten die andere teams op zichzelf hebben genomen, of op het team schuiven.

Ter illustratie: Deze kamer geeft donororganen enkel aan mensen die zelf donor zijn.

Dan heeft in een Brits Parlementair debat de eerste propositie (OG) in ieder geval als bewijslast dat zij mensen die niet zelf donor zijn geen donororganen mogen geven. Daarnaast kan OG een argument maken waarin zij uitleggen dat dit ervoor zorgt dat er meer orgaandonoren komen, dan wordt dat een extra bewijslast waarmee zij, en de rest van het debat om moeten gaan. Dat betekent dat als de eerste oppositie (OO) daarna aan het woord komt zij, om zo overtuigend mogelijk te zijn, moeten uitleggen waarom er niet meer orgaandonoren komen aan de kant van OG. Zij moeten dus ofwel reageren op het argument wat OG heeft gemaakt, ofwel een eigen contributie leveren die over deze bewijslast gaat.

Dit klinkt erg vanzelfsprekend, maar uiteindelijk moet je als jurylid kunnen inschatten welke contributies elk team heeft gemaakt over het geheel van het debat, dus inclusief weerlegging. Een goed team is dus niet enkel overtuigend over de bewijslasten van hun eigen kant, maar reageert ook op de bewijslasten van de andere kant en maakt ook daarover overtuigende argumenten.

Idealiter hoef je als jurylid geen enkele afweging meer te maken, omdat alle teams op elkaar hebben gereageerd en allerlei afwegingen (ook wel *comparatives* genoemd) al hebben gemaakt. Als teams dit niet hebben gedaan kunnen zij daar ook, in vergelijking met andere teams, voor gestraft worden. Soms kunnen teams echter niet goed op elkaar reageren (bijvoorbeeld doordat zij eerder in het debat zitten); dan moet je als jurylid gaan kijken in hoeverre het belang van de eigen argumentatie van het eerdere team al is uitgelegd of in hoeverre de mogelijkheid werd gegeven om via een POI een reactie te geven. Als dat allemaal niet het geval is moet je als jurylid de teams zelf proberen te vergelijken, door te kijken naar de impliciete waarden van beide cases.

Aan het einde van het debat komt het vaak voor dat sommige teams overtuigender zijn geweest over de ene bewijslast en anderen overtuigender over de andere. In zulke gevallen moet je als jurylid gaan afwegen welke bewijslasten belangrijker zijn. Hopelijk hebben de teams heldere contributies gegeven waarin zij precies hebben uitgelegd welke bewijslasten belangrijk zijn, maar meestal moet je ook hiervoor kijken wat je het overtuigends vindt door middel van datgene wat er in de vorige paragraaf werd beschreven. Een paar dingen waar je dan wel op moet letten:

- Principiële argumenten zijn niet per definitie minder belangrijk, of belangrijker dan utilistische argumenten, maar ze moeten net als utilistische argumenten wel goed uitgelegd worden. Het afwegen van principiële argumenten tegen utilistische argumenten zou hetzelfde moeten gaan als het afwegen van verschillende utilitaire argumenten: je kijkt wat er beter is uitgelegd en je kijkt waarom we dat belangrijk moeten vinden.

- Enkel omdat twee teams het over dezelfde clash hebben, betekent het niet dat zij direct achter elkaar gerankt moeten worden (maar het kan wel).
- **Niemand** kan automatisch winnen of verliezen (in de Brits Parlementaire vorm: een 1e of een 4e krijgen).
- Teams worden niet afgestraft voor inconsistenties of voor het feit dat ze hun tijd niet vol praten. Inconsistenties moeten gewoon niet meegewogen worden, waarbij datgene wat er eerst gezegd is, moet worden aangenomen, en de rest moet worden meegewogen alsof er toen niets gezegd werd: geen aftrek, maar gewoon zonde van de tijd dus. Inconsistenties hoeven niet altijd door een ander team aangewezen te worden om als zodanig te tellen. Als dit niet gedaan is en er een uitgebreide redenering nodig is om te zien dat het om een inconsistentie gaat, kan de jury daar wel rekening mee houden in het voordeel van het inconsistente team.

Ter illustratie: Deze kamer geeft donororganen enkel aan mensen die zelf donor zijn.

OG legt uit dat dit ervoor zorgt dat er meer mensen orgaandonor worden, waardoor minder mensen dood hoeven te gaan terwijl zij op een wachtlijst staan. **OO** legt uit dat er mensen zijn die, vanwege religieuze bezwaren, op deze manier uitgesloten worden van donororganen, waardoor zij waarschijnlijk vroegtijdig zullen sterven. **CG** legt uit dat dit bureaucratisch veel makkelijker zal zijn, en daarom heel veel geld zal besparen. **CO** legt uit dat niemand gedwongen zou moeten worden om zo'n fundamenteel onderdeel van hun lichaam af te staan, en dat iemand bedreigen met het weerhouden van medische zorg een immorele dreiging is. Daarnaast leggen zij uit dat de overheid (of ziektekostenverzekeraar) nooit op een immorele manier mag dreigen, iets wat een grotere plicht met zich meedraagt voor DK dan het eventueel voorkomen van enkele wachtlijstdoden.

Juryuitleg

De jury moet elk team ten opzichte van elk ander team bekijken en bepalen wie het meest overtuigend is geweest tussen de twee. Tussen de vergelijking tussen OG en OO, bijvoorbeeld, worden de contributies van CG en CO dus niet meegenomen.

In de eerste helft moet gekeken worden naar de praktische implicaties: aan welke kant van het huis gaan er meer mensen dood, en moeten we om een van die groepen meer geven dan om een andere? Zonder verdere uitleg lijken er meer mensen dood te gaan als dit plan niet wordt ingevoerd dan als dat wel het geval is, en is er geen reden om het ene mensenleven belangrijker te vinden dan het andere (zoals dat misschien wel het geval is bij kinderen of onschuldigen).

CG heeft ook een utilistisch argument: we moeten kijken hoe goed zij dat argument uitleggen (niet zo goed) en hoe belangrijk dit zal zijn (waarom dit geld zo belangrijk is, weten we niet) Als we het daarom moeten afwegen tegen de beide argumenten van de eerste helft (die beter uitgelegd zijn), en die gaan over mensenlevens, lijkt dit argument minder belangrijk te zijn dan OG, maar ook dan OO want, hoewel OO minder levens redt dan OG, zijn ook die levens wel belangrijker dan het geld wat CG bespaart.

Als we CO erbij moeten betrekken moeten we een principieel argument laten meetellen. Dan moeten we dus weer kijken naar wat er belangrijker lijkt: geld, mensenlevens of het principe van CO. In dit geval lijkt er uitgelegd te zijn waarom we het principe van CO belangrijker gevonden moet worden dan de mensenlevens van de eerste helft, of het geld van CG, waardoor CO toch moet winnen.

De rangschikking wordt dus: 1e naar CO, 2e naar OG, 3e naar OO en 4e naar CG zijn (als dit de enige informatie is die we hebben).

Specifiek voor chairs

Als chair (juryvoorzitter) moet je natuurlijk zo goed mogelijk het debat begrijpen en je aan de regels houden, zoals hierboven is uitgelegd, maar daarnaast heb je ook twee andere taken: de discussie van het panel leiden en de uitslag (ook wel de *call* genoemd) en de bijbehorende uitleg geven aan de teams.

Panel leiden

Er zijn verschillende manieren om die discussie zo goed mogelijk te leiden, maar een paar dingen zijn sowieso van belang (in chronologische volgorde):

- Voordat je begint met het juryoverleg is het fijn als iedereen de tijd krijgt (bijvoorbeeld maximaal 2 minuten) om een basaal begrip van het debat te krijgen, zodat iedereen een eerste rangschikking kan bedenken;
- Zorg ervoor dat iedereen de mogelijkheid krijgt om deel te nemen aan de discussie: praat dus niet alleen zelf, en zorg er ook voor dat niet één van jouw wings alleen maar aan het woord is;
- Let op de tijd: na 15 minuten moet de ballot (het juryformulier) zijn ingevuld en dat betekent dat je na 13 minuten eigenlijk wel moet gaan stemmen, zodat je ook tijd hebt voor de sprekerspunten.

Daarnaast is dit een handige volgorde die veel juryleden aanhouden:

- Je kijkt eerst wat de teamrangschikkingen zijn van alle wings.
- Als er geen verschillen zijn tussen jouw rangschikking en die van alle wings: dan is het makkelijk, spreek het debat nog even gezamenlijk door zodat je zeker weet dat je niets gemist hebt, en ga snel door naar de sprekerspunten.
- Als één iemand een verschillende mening heeft: laat diegene hun mening uitleggen en reageer er dan gezamenlijk op (meestal door een andere wing erop te laten reageren). Zorg er wel voor dat je dit niet op een gemene of nare manier doet: laat iedereen in hun waarde.
- Als er heel veel verschillende meningen zijn is dat spijtig. Je moet dan als chair het hardste werken. Meestal werkt het om te kijken waar de verschillen op debatinhoudelijk vlak liggen; als iedereen een andere mening heeft, komt dat immers waarschijnlijk doordat mensen iets anders hebben gehoord, of een hele andere waarde geven aan verschillende argumenten. Lokaliseer waar deze geschilpunten liggen en bespreek de geschilpunten dan één voor één.

Let op: het is helemaal niet erg om van gedachte te veranderen tijdens het juryoverleg. Het gaat er alleen maar om dat er aan het einde een juiste uitslag opgeschreven wordt, niet dat jouw uitslag wint.

Call geven

Ook de call kan op allemaal verschillende manieren gegeven worden, maar er zijn een paar dingen van belang:

- Zorg ervoor dat je vergelijkingen maakt tussen alle teams: leg niet alleen maar uit waarom Team A het neemt over Team B, maar ook waarom ze Teams C en D versloegen.
- Zorg ervoor dat je zo specifiek mogelijk bent in de uitleg: vertel niet alleen dat argument X beter was uitgelegd dan argument Y, maar ook waarin dat lag, welke zinnen, voorbeelden of analyses er werden gegeven die dat argument zoveel beter maakte (en waarom).
- Verwar feedback niet met het uitleggen van de uitslag: het is heel fijn voor teams om te horen wat ze beter hadden kunnen doen en hoe, en ik zou er ook zeker tijd voor maken na het debat, maar het is heel vervelend voor een team om te horen dat ze een vierde kregen, omdat ze ook drie andere argumenten hadden kunnen brengen. Het is veel fijner om in plaats daarvan eerst uit te leggen wat dit team heeft uitgelegd, en waarom dat minder sterk was dan wat de andere teams hadden uitgelegd. Als je wel feedback tijdens de uitleg wilt geven, geef dit dan aan de teams aan, bijvoorbeeld door te zeggen: “het volgende is niet meegenomen in het bepalen van de uitslag, maar we vonden dat jullie je misschien beter op deze andere argumenten hadden kunnen richten.”

Juist bij het uitleggen van de uitslag is het belangrijk om niet te hard te zijn voor teams: zorg ervoor dat je ook iets positiefs zegt bij elk team en dat je iedereen in hun waarde laat.

Specifiek voor wings

Wings moeten voornamelijk goede juryleden zijn die goed opletten en de regels goed snappen, zoals in de eerste paar pagina's zijn uitgelegd. Daarnaast is het fijn als wings een paar dingen doen:

- Probeer goed te luisteren naar de chair: beantwoord dus ook de vraag die de chair heeft gesteld. Als de chair heeft gevraagd om de afweging tussen OG en OO is het onhandig om te praten over CG.
- Wees zo specifiek mogelijk als je iets uitlegt: idealiter zeg je over welke clash je het hebt, welk team wat gezegd heeft en waar in hun speech ze dat zeggen.
- Probeer niet nodeloos uit te weiden: het kan vervelend zijn voor het juryoverleg als er een jurylid de hele tijd blijft praten, of als mensen het gevoel krijgen dat iemand enkel zijn of haar gelijk wil halen, zonder nog goede redenen te geven.
- Deze laatste twee eisen zijn natuurlijk moeilijk om te combineren: een tip hiervoor is om het telkens maar over één clash te hebben en waarom team X die clash wint. Als dat afgesloten is kan je kijken of je nog door mag gaan en of dat gewenst is (vraag het aan de chair). Daarna ga je door naar de tweede clash en bekijk je hoe de afweging daar ligt.

Het is niet erg om van mening te veranderen, maar zorg ervoor dat je dat wel om de goede redenen doet. Niemand vindt het leuk als je aan je mening vast blijft houden zonder dat er goede redenen zijn, maar ook niemand waardeert het als je van mening verandert zonder dat je overtuigd bent.

Tips

In deze afsluitende paragraaf worden een aantal tips besproken voor juryleden in het algemeen. Dit zijn persoonlijke tips dus kijk vooral in hoeverre deze bij jou passen.

Tips voor het maken van aantekeningen

Bijna niemand kan alles wat de sprekers zeggen opschrijven. Daarom moet je zo handig mogelijk te werk gaan om toch goed op te blijven letten en om zo min mogelijk te missen van de speech:

1. Sommige mensen schrijven daarom dingen verkort op: je gebruikt afkortingen (bijvoorbeeld *ovh* in plaats van *overheid*), je schrijft de titel van het argument op, maar niet alle analyse etc. Dat kan gevaarlijk zijn, omdat je zo niet goed meer weet hoeveel iemand daadwerkelijk over het argument heeft uitgelegd, dat betekent dat je misschien teveel of te weinig in het argument leest.
2. In plaats daarvan kun je proberen om zo goed mogelijk de belangrijke zinnen van analyse op te schrijven: schrijf dus (verkort) het voorbeeld op, de naam van het argument en dan de paar tussenstappen, die hoeven allemaal niet zo uitgebreid als dat ze zijn uitgelegd, maar in voldoende mate zodat je nog weet tijdens het juryoverleg wat er precies gezegd is.
3. Het kan fijn zijn om tijdens het debat en het maken van de aantekeningen al bepaalde verbanden te leggen tussen argumenten van verschillende teams, het liefste in een andere kleur zodat de sprekers beloond kunnen worden als zij zelf die verbanden leggen, maar je het ook weet als dat niet gebeurt.
4. Ook voor POI's en reacties op POI's kan je andere kleuren gebruiken, maar dat is soms onoverzichtelijk, dus zorg ervoor dat het bij jouw schrijfstijl past.
5. Tijdens het debat kan je meerdere blaadjes gebruiken: de blaadjes waarop je je normale aantekeningen per spreker maakt, maar ook een ander blaadje waarop je een groot kruis tekent om een kwadrant te hebben per team. Op dit tweede blaadje houd je super verkort de argumenten en reacties van elk team bij: daarbij schrijf je nauwelijks analyse op, maar enkel welk argument er is gemaakt. Op die manier kan je tijdens de discussie makkelijker terugkijken naar de analyse, omdat je nog weet welke argumenten er allemaal genoemd zijn, en weet je ook al meteen welke reacties er ongeveer gemaakt zijn, zelfs als je nog even moet nalezen of die reacties het argument verslaan. Dat is (voor chairs) ook handig tijdens het geven van de uitslag, omdat je dan ook gefaalde reacties wel kan opnoemen, en kan uitleggen waarom die reacties faalden.

Tips voor het snel doorgronden van het debat

De belangrijkste tip voor het snel doorgronden van het debat is eigenlijk bij het laatste punt van de vorige paragraaf genoemd: het tijdens het debat samenvatten van de argumenten en reacties die teams hebben gemaakt. Daarnaast zijn er nog een paar andere dingen die handig zijn:

1. Probeer te zien wat de centrale clashes van het debat zijn, en wie wat gezegd heeft over welke clash.
2. Probeer eerst de makkelijke vergelijkingen te maken: als je het duidelijk vindt dat OG het over OO neemt, dan hoef je daar niet meer over na te denken.
3. Bij moeilijkere vergelijkingen of ingewikkeldere debatten, is het makkelijker om alles zo behapbaar mogelijk te maken: kijk dus eerst naar de teams op dezelfde kant (OG en CG), en dan naar de teams op dezelfde helft (CG en CO). Als het prettig is om in nog kleinere stukjes te werken dan kan je ook eerst naar elke individuele clash kijken en wie die wint, hoe sterk die gewonnen wordt en welke er belangrijker zijn.